

„Já to někde uvnitř sebe vlastně vím,“ slýchávám z úst svých klientů, především z řad onkologicky nemocných, když spolu rozplétáme příčiny jejich onemocnění. „Nikdo mi neuvěří, že to bylo zrovna tohle,“ slýchávám jindy. To když se dostaneme úplně jinam, než kam pacienti vedou obecnější psychosomatické přístupy. „Netušila jsem, že to může spustit taková malichernost,“ zaznívá, když si některý člověk zpětně uvědomuje, do jak zbytečné mentální smyčky se nechal polapit.

Germánská nová medicína aneb pochopením k uzdravení

Přestože s Germánskou novou medicínou pracuji intenzivně už spoustu let, stále znovu žasnou nad její přesností a pravdivostí.

Cítím velikou úctu k jejímu objeviteli a vděčnost za to, že mě život k těmto znalostem přivedl.

Autorem tohoto rozsáhlého a propracovaného systému je doktor Ryke Geerd Hamer. Německý klasický lékař, který v době počátku svých objevů pracoval jako primář interního oddělení na ženské onkologické klinice. V roce 1978 ho postihla velká osobní tragédie, kdy jeho syn po několikaměsíčním balancování na hraně mezi životem a smrtí zemřel na následky střelného zranění. Pro doktora Hamera to znamenalo velké trauma, které bylo ještě umocněno tím, že sám nedlouho poté onemocněl zhoubným nádorem varlete. Spojil si tyto události do roviny příčiny a následku, přestože nikdo z jeho kolegů tuto spojitost nepřipouštěl. Posléze začal zkoumat i u svých pacientek souvislosti mezi jejich onemocněním a osobními prožitky v době před vypuknutím choroby. Jeho předpoklady se naplňovaly, proto svůj výzkum postupně rozšiřoval a ověřoval ho na mnoha pacientech v praxi. Zasloužil si zbytek svého života, a to i přesto, že v té době nebyla ještě veřejnost na takové informace připravena. Proto byl vyloučen z oficiálního medicínského světa a prožil si svůj osobní „hon na čarodějnice“.

Germánská nová medicína je vědecký systém založený na pěti biologických zákonech, které platí kauzálně, jsou opakovatelné a dokažitelné. Na jejich základě je popsáno chování lidského organismu a jeho reakce na prožívané životní situace. Dr. Hamer přesně určuje příčiny nemocí, definuje dvoufázové průběhy

všech chorob a dává nový pohled na roli mikroorganismů. Ukazuje spojení mozku a zárodečných listů, což jsou buněčné vrstvy vznikající v raném embryonálním stadiu, ze kterých se posléze formují jednotlivé orgány těla. A především dokazuje smysluplnost všeho, co se v lidské biologii děje. Člověk tu je na biologické úrovni vnímán jako neoddělitelné spojení psychiky, orgánů těla a mozku. V rámci Germánské nové medicíny nenajdeme žádné hypotézy a dohady, všechny informace jsou tu zdůvodněné a logicky propojené. Na každé „proč“ tu existuje určité „protože“.

Jaké jsou příčiny nemocí

Podle Germánské nové medicíny spouští každou nemoc tzv. biologický konflikt. Je to určitá životní událost či situace, která je pro člověka překvapivá až šokující, neočekávaná, není na ni připraven, nedokáže ji přijmout, zpracovat a cítí se v ní izolovaný. Pořád o ní přemýšlí, zažívá pocit bezradnosti či bezmoci a neví, jak ji řešit. V tu chvíli se spustí tzv. biologický program, což je v podstatě archaický záchranný program uložený v člověku, na jehož základě začínou probíhat změny na třech úrovních: v psychice, v mozku a také v tělesných orgánech. Biologické programy, v dnešní době běžně označované jako nemoci, jsou ve své podstatě velmi smysluplné záchranné programy přírody. Jejich smyslem je pomoc při vyřešení konfliktní situace. Nejsou to žádné poruchy, omyly či náhody. Tyto programy v sobě nesou i zvířata, která jimi reagují na zcela reálné situace, jako například na ztrátu potomka, na ohrožení revíru, na nedostatek potravy a na ohrožení života. U člověka se spouští analogické programy i na symbolické rovině, často skrze pouhá slova nebo myšlenky.

Který orgán začne při biologickém konfliktu reagovat a co přesně se děje v jednotlivých fázích nemoci, je dáno provázaností typů konfliktů na jednotlivé zárodečné listy organismu a na části mozku, kterými jsou řízeny. Proto se dopředu nedá říct, zda se událost, kterou člověk zažije, stane spouštěčem nemoci, ani jakou nemocí se projeví. To závisí na individuální optice každého člověka. Co je pro jednoho drobnou nepohodou, může být pro druhého traumatem, protože každý člověk vnímá život svým vlastním pohledem.

Na jednu konkrétní událost může deset lidí zareagovat zcela odlišně. Někdo ji vnímá jako urážku, jinému přinese lítost a smutek, třetí má strach, čtvrtý se začne obviňovat, pátý se s ní neumí smířit a u každého z těchto lidí se tím spustí jiný typ biologického programu, což znamená, že může onemocnět jinou nemocí. Ten, kdo situaci přijme a zpracuje, nemusí onemocnět vůbec.

Z toho vyplývá, že práce s Germánskou novou medicínou je sice založená na přesných zákonitostech, které se může naučit každý, avšak zároveň vyžaduje terapeutický talent, schopnost naslouchat, vytvořit prostor klidu a bezpečí a jenom klienta jemně vést k jeho vzpomínkám a vnitřním odpovědím. Pravdu totiž všichni neseme uvnitř sebe a žádný terapeut není schopen stanovit příčinu nemoci druhého člověka jenom na základě znalostí vnějších okolností. Obvykle je to totiž něco úplně jiného, než se na první pohled zdá. Velmi často je sám klient překvapen, když si v průběhu terapie uvědomí na rovině biologického konfliktu události, na které už zapomněl, nebo jim v kontextu jiných situací nepřikládal důležitost.

Jako příklad tu zmíním případ jedné své klientky s pokročilým nádorem

tlustého střeva a zasaženými játry. Začátek nemoci byl odhadován do období přibližně před dvěma lety. V té době jí umírala matka, o kterou se denně starala. Byla v dlouhodobém stresu a strachu, a právě to pokládala za jistou příčinu své nemoci. Podle Germánské nové medicíny však v té době musela proběhnout nějaká silně neetická situace, se kterou se nedokázala smířit, vzbudila v ní hněv, naštvání a nesla s sebou i strach o finance nebo o jinou formu energie. Po několika upřesňujících dotazech bylo jasné, že umírání matky žádný takový obraz konfliktu nepřineslo, ale v dalším rozhovoru jsme se dostaly k velkému podrazu od kolegů v zaměstnání, v jehož důsledku utrpěla i finanční ztráty. Tento konflikt zůstal nezpracovaný, což bylo zřejmě hned, jak o něm začala mluvit, protože se změnil tón jejího hlasu. Bylo znát rozrušení, zrychlení dechu, objevily se i slzy. Pod vlivem silnějších vzpomínek na smrt matky byla tato situace zapomenuta, avšak právě ta spustila biologický program čili nemoc.

Velmi častým omylem bývá laické stanovování příčiny nádoru prsní žlázy. Prs je obecně vnímán buď jako symbol ženství nebo jako spojený s ženskou rodovou linií. Proto se za příčinu jeho onemocnění pokládají partnerské záležitosti nebo neuspokojivé vztahy s matkou a dalšími ženami rodu. V přírodě je však prs symbolem péče a ochrany hnízda. Nádor prsu se objevuje nejčastěji v důsledku situace, kdy má žena strach o někoho blízkého, a je tedy ohrožen někdo, za koho nese zodpovědnost. Prs jako by v tu chvíli potřeboval zmnožit buňky pro posílení schopnosti laktace, byť žena v aktivní laktaci vůbec není.

Přínos pro zdravé i nemocné

O významu nalezení příčiny nemoci se dnes už našťastí přestává pochybovat. Germánská nová medicína je v tomto směru mnohem přesnější a detailnější než ostatní směry, které někdy vedou do slepých uliček. Na rozdíl od psychosomatiky nepracuje s velkými a mnohdy neuchopitelnými životními tématy, ale s konkrétními situacemi. Nepracuje s událostmi daleké historie, záznamy vzniklémi v dětství, v našich rodech či v jiných úrovních života, byť uznává, že tohle vše nás určitým způsobem formuje k tomu, jak reagujeme na to, co nám život přináší. Prvotní tu je nalezení biologického konfliktu, a ten najdeme vždy nedlouho před vlastním projevem onemocnění.

Nabízí se otázka, jestli se člověk začne léčit pouhým nalezením příčiny. Tak snadné to samozřejmě není. Pokud však pacient přijme, že v jeho těle, mozku a psychice byl spuštěn program na základě určitého prožitku, a je schopen spouštěcí konflikt vyřešit a uvolnit, cesta k uzdravení se mu otevře. Základním léčebným principem Germánské nové medicíny je to, že or-

Autorem tohoto rozsáhlého a propracovaného systému je doktor Ryke Geerd Hamer.

ganismus po vyřešení konfliktu přechází do tzv. hojivé fáze, jejíž průběh se opět odvíjí od příslušnosti ke konkrétnímu zárodečnému listu a zapojují se do ní i viry a bakterie.

Někdy se setkávám s dotazem, zda je vůbec pro vážně nemocného člověka přínosné navracet se k minulým událostem a pátrat po příčinách onemocnění. Je totiž otázka, zda to v člověku neprobouzí zbytečné pocity sebeobviňování, že si za svoji nemoc může sám, nebo je nemocí jakýmsi způsobem trestán. Podle jednoho ze zákonů dr. Hamera má každá nemoc svůj biologický smysl, protože to je logická odezva organismu na prožívané situace – nepracuje se tu proto s konceptem viny, trestu, omylu, ale ani osudu či náhody. Když pacient tyto zákonitosti uzná, nemá žádný důvod pro sebeobviňování, ani pro obviňování někoho dalšího.

Další rovina významu Germánské nové medicíny je v oblasti prevence. S ohledem na její poznatky můžeme snadněji zvládat situace svého života tak, aby v jejich důsledku nedošlo ke vzniku nemoci. V praxi to znamená stavět se k nim vědoměji, sdílet je s druhými, vnitřně je zpracovávat, uvolňovat a být ve spojení se svým tělem.

Znalost principu biologických zákonů nám umožňuje zbavit se strachu, znovu se spojit s přírodou a získat důvěru v její kreativní a inteligentní sílu.

Doktor Hamer říkal, že Germánská nová medicína není jen nové paradigma v medicíně, ale i nová úroveň lidského vědomí. Součástí je poznání, že náš organismus má v sobě nevyčerpatelnou kreativitu a pozoruhodné sebeléčebné schopnosti a že každá buňka našeho těla je obdařena biologickou moudrostí, kterou sdílíme se všemi živými bytostmi světa.

Ráda bych se ještě pozastavila i nad dalšími souvislostmi. Když je člověku sdělena závažná diagnóza, objeví se na jeho vědomé i nevědomé úrovni strachy a úzkosti, protože tu situaci vnímá jako pád do proudu neznámé řeky. K jeho onemocnění vedly pro něj zcela neznámé faktory, které spustily určité ohrožující procesy v jeho těle. Je vržen do procesu léčby, kdy se vše děje nezávisle na něm, a on nemůže dělat nic jiného, než se podvolit a čekat. Kromě strachu cítí bezmoc a beznaděj. Pokud tento člověk začíná chápat, že to, co probíhá v jeho těle, je logický proces, který má jasně daný začátek a předvídatelný průběh, začíná překonávat svoji bezmoc díky aktivnějšímu a odpovědnějšímu postoji. Tělesný stav, který nastal, postupně přijímá jako danost a určité hranice, uvnitř kterých ovšem zůstává plně svobodným i odpovědným a činí vlastní volby.

Gabriela Benešová

Gabriela Benešová
semináře • osobní konzultace • log

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA
BIOINFORMATIKA
TERAPEUTICKÉ ROZHOVORY
HUMAN DESIGN A GENOVÉ KLÍČE
MEDITACE A IMAGINACE
PRÁCE S MYSLÍ A EMOCEMI
CESTA K VNITŘNÍ PRAVDĚ

inforlife

info@inforlife.cz
www.inforlife.cz

- články, zamýšlení
 - inspirace
 - audionahrávky meditací
- www.blog.inforlife.cz

blonde
blog